

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 października 2022 r.

DIH-2.707.30.2022.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 41/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 105 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000), art. 35 a pkt 9 lit. a i c, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2022 r. poz. 1315, 1576 i 1967), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 17 czerwca 2022 r. złożonego przez Panią Ewę Filipkowską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą „TRANS-ZŁOM” Ewa Filipkowska Zabiele 170A, 18-500 Kolno (dalej: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 8 czerwca 2022 r. nr DŁ.25.2022, wymierzającej Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 25 100 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy sto złotych) w związku z niewypełnieniem obowiązków, wskazanych w art. 6 c ust. 1 i art. 6c ust. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1315, 1576 i 1967) w składzie węgla (...) – tj. niewystawianiem w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej „świadcstwem jakości” oraz nieprzekazywaniem kopii świadectwa jakości każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe

postanawia

uchylić zaskarżoną decyzję i umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 27 czerwca 2022 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę, wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 23 marca 2022 r. działając na podstawie upoważnienia nr DŁ.8361.48.2022, przeprowadzili kontrolę w składzie węgla (...), należącym do Przedsiębiorcy, dotyczącą m.in. wystawiania świadectw jakości paliw stałych oraz przekazywania kopii świadectw jakości nabywcom i ich przechowywania, zgodnie

z przepisami ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2022 r. poz. 1315, 1576 i 1967) dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”.

W toku kontroli przeprowadzonej 23 marca 2022 r. stwierdzono, że Przedsiębiorca wprowadzając do obrotu paliwo stałe w postaci węgla kamiennego, nie wystawiał dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), tj. świadectwa jakości, a w konsekwencji nie przekazywał świadectw jakości nabywcom i ich nie przechowywał. Kontrolę przeprowadzono w obecności Przedsiębiorcy.

W oświadczeniach z 23 marca 2022 r. Przedsiębiorca przyznał, iż nie wystawiał i nie przechowywał świadectw jakości w przypadku sprzedaży paliwa stałego na paragon. Świadectwa jakości były wystawiane i wydawane razem z fakturą w sytuacji sprzedaży paliwa stałego na fakturę. Niewystawienie świadectwa jakości dla paliwa stałego stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, tj. paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”.

Szczegóły w zakresie stanu faktycznego, jak również prawnego, zostały zawarte w protokole kontroli DŁ.8361.48.2022, którego egzemplarz przekazano Stronie.

W treści protokołu kontroli z 23 marca 2022 r., zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, pouczone Stronę o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do

protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wniosła zastrzeżeń do protokołu kontroli.

Pismem z 10 maja 2022 r. zawiadomiono Przedsiębiorcę o wszczęciu przez Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewystawienia świadectwa jakości dla paliwa stałego i w konsekwencji nieprzekazywania ich nabywcom, co narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczono ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Ponadto Przedsiębiorcę wezwano do przesłania informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej polegającej na handlu paliwami stałymi lub informacji o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Przy pismach z 19 maja 2022 r. Strona przekazała Podlaskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej faktury sprzedaży oraz poinformowała o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją z 8 czerwca 2022 r. nr DŁ.25.2022, wymierzył Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 25 100 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy sto złotych) w związku z niewypełnieniem obowiązków, wskazanych w art. 6 c ust. 1 i art. 6c ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2022 r., poz. 1315, 1576 i 1967) w składzie węgla (...) – tj. niewystawianiem w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych

określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej „świadectwem jakości” oraz nieprzekazywania kopii świadectwa jakości każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Strona pismem z 17 czerwca 2022 r. odwołała się od ww. decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odstąpienie od nałożenia na skarżącą kary pieniężnej i porzestanie na pouczeniu skarżącej. Przedsiębiorca wniósł również o dopuszczeniu dowodu z wydruku e-maila z 4 kwietnia 2022 r. skierowanego do organów

kontroli i zawierającego informację o wystawianych przez skarżącą świadectwach jakości paliw.

Przy piśmie z 27 czerwca 2022 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy.

Pismem z 6 lipca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000), dalej: „Kpa”, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”, w którym zgodnie z art. 6d pkt 6 wskazuje wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje

się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Kopię świadectwa jakości Przedsiębiorca poświadcza za zgodność z oryginałem i przekazuje każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe, a świadectwo jakości, o którym mowa w ust. 1 ww. ustawy, przechowuje przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Przedsiębiorcy są również obowiązani do przekazywania podmiotom kupującym, świadectw jakości w momencie wprowadzania paliw stałych do obrotu, a także do przechowywania ich przez okres 2 lat. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia i przekazania kupującemu świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Zgromadzony w rozpatrywanej sprawie materiał dowodowy, pozwalał Podlaskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej na pełną i dogłębną ocenę niniejszego postępowania. Pierwszym dowodem w sprawie był protokół kontroli z 23 marca 2022 r. (nr akt kontroli DŁ.8361.25.2022). Podkreślenia wymaga fakt, iż protokół kontroli należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 Kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści niniejszego protokołu, podpisanego przez Przedsiębiorcę bez zastrzeżeń, wynika iż Strona nie wystawiała świadectw jakości dla paliw stałych oferowanych nabywcom, którzy kupowali węgiel kamienny na paragon. W toku kontroli ustalono bowiem, że Przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości paliwa stałego, każdorazowo przy wprowadzaniu do obrotu paliwa stałego, nie wydawał również kopii tych świadectw każdemu nabywcy. Ustalenia te potwierdziła treść oświadczenia z 23 marca 2022 r., z którego wynika, iż Przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości i nie przekazywał ich nabywcom paliwa stałego dokonującym zakupu węgla na paragon.

W kontekście powyższych dowodów wydanie 17 czerwca 2022 r. decyzji wymierzającej Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną, było w pełni uzasadnione. Sama wysokość kary pieniężnej została określona prawidłowo i była zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi,

że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony materiał dowodowy i wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym jego wszechstronnej oceny i stwierdził, że odwołanie Strony zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy stwierdzić, iż 29 czerwca 2022 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 27 czerwca 2022 r. w sprawie odstąpienia od stosowania wymagań określonych w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. poz. 1351), którym odstąpiono od stosowania wymagań jakościowych dla paliw stałych, na okres 60 dni, czyli do 28 sierpnia 2022 r., zaś 28 sierpnia 2022 r. weszło w życie rozporządzenie z dnia 25 sierpnia 2022 r. w sprawie odstąpienia od stosowania wymagań określonych w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. poz. 1786), którym odstąpiono od stosowania wymagań jakościowych dla paliw stałych, na okres 60 dni, czyli do 27 października 2022 r. Z kolei 27 października 2022 r. weszło w życie rozporządzenie z dnia 24 października 2022 r. w sprawie odstąpienia od stosowania wymagań określonych w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. poz. 2186) (dalej: „rozporządzenie w sprawie odstąpienia”), którym odstąpiono od stosowania wymagań jakościowych dla paliw stałych do 30 kwietnia 2023 r.

Wejście w życie ww. rozporządzeń w sprawie odstąpienia, skutkuje czasowym odstąpieniem od stosowania wymagań jakościowych dla paliw stałych. Innymi słowy paliwa stałe, w okresie obowiązywania omawianych rozporządzeń, nie muszą spełniać wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Należy w tym miejscu ponownie zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”.

Mając powyższe na względzie, należy zauważyć, iż zasadniczym celem wystawienia przez przedsiębiorcę świadectwa jakości jest potwierdzenie przez niego – w odniesieniu do danej partii paliwa stałego - spełnienia wymogów jakościowych wynikających z rozporządzenia

w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Jeżeli zatem mamy do czynienia ze stanem prawnym, w którym czasowo brak jest obowiązku spełnienia wymagań jakościowych przez paliwo stałe, to mamy również do czynienia z sytuacją, w której żądanie od Przedsiębiorcy, aby wystawiał świadectwo jakości potwierdzające spełnienie wymagań jakościowych, staje się żądaniem bezprzedmiotowym. Skoro bowiem zasadniczym celem świadectwa jakości jest potwierdzenie w nim spełnienia wymogów jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu, brak tych wymogów podważa celowość wystawiania świadectwa.

Poza sporem w niniejszej sprawie jest fakt, iż niewystawianie świadectw jakości przez Przedsiębiorcę stwierdzono w toku kontroli 23 marca 2022 r., zaś zaskarżoną decyzję wydano 8 czerwca 2022 r., a więc przed wejściem w życie postanowień rozporządzeń w sprawie odstąpienia. Niemniej jednak odwołanie Strony było rozpatrywane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dacie obowiązywania rozporządzenia o odstąpieniu. Tym samym, w przypadku postępowań w sprawie nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę, co do którego ustalono w toku kontroli w okresie przed wejściem w życie rozporządzenia w sprawie odstąpienia, że przedsiębiorca taki nie wystawiał świadectw jakości (a czyn ten podlegał wówczas ukaraniu) mamy do czynienia z dwoma stanami prawnymi – jednym, obowiązującym w dacie popełnienia czynu, drugim – w dacie orzekania. Ponownie zatem należy podkreślić, iż w dacie orzekania przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, karanie Przedsiębiorcy, za niewypełnienie obowiązku, który nie może być zrealizowany, staje się żądaniem bezprzedmiotowym.

Organ administracji zobowiązany jest do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i umorzenia postępowania pierwszej instancji, jeżeli stwierdzi, że postępowanie pierwszej instancji było chociażby w części bezprzedmiotowe (art. 105 Kpa), zaś postępowanie staje się bezprzedmiotowe, jeżeli w jego toku wystąpi brak chociażby jednego z podstawowych elementów stosunku administracyjnego (podmiotu, przedmiotu, podstawy prawnej) będącego przedmiotem postępowania (por. wyrok NSA z dnia 6 kwietnia 2011 r. sygn. akt II GSK 419/10).

Konkludując, powyższe rozważania prowadzą do wniosku, iż w przypadku postępowań w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wszczętych wobec przedsiębiorców, którzy nie wydawali świadectw jakości w okresie przed 29 czerwca 2022 r., a niezakończonych do tego dnia, należy podjąć decyzję o umorzeniu tych postępowań. Z tych też względów, decyzję Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 8 czerwca 2022 r. nr DŁ.25.2022, wymierzającą Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości

25 100 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy sto złotych) w związku z niewypełnieniem obowiązków, wskazanych w art. 6 c ust. 1 i art. 6c ust. 2 ustawy z dnia 5 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1315, 1576 i 1967) w składzie węgla (...) – tj. niewystawianiem w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej „świadectwem jakości” oraz nieprzekazywaniem kopii świadectwa jakości każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe, należało uchylić i umorzyć postępowanie pierwszej instancji.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy

należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, 655 i 2320); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/